

**UCHWAŁA NR XLVIII/ /2022
RADY MIEJSKIEJ W DROBINIE**

z dnia 26 maja 2022 r.

**w sprawie przyjęcia gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar
przemocy w rodzinie w gminie Drobin**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 Ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 559 ze zm.), art. 6 ust. 2 pkt 1 Ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1249), art. 6 i art. 17 ust. 1 pkt 1 Ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2268 ze zm.) Rada Miejska w Drobinie uchwala:

§ 1. Przyjmuje się Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2022 – 2026 stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

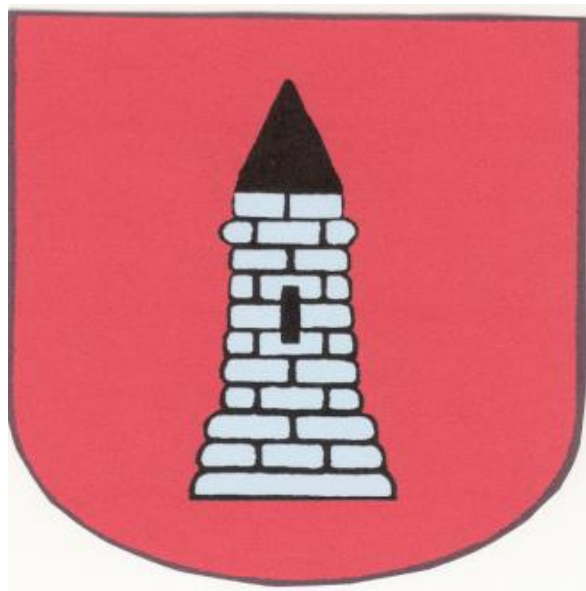
§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Drobin.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Drobinie

Adam Zbigniew Kłosiński

Załącznik do uchwały Nr XLVIII/ /2022
Rady Miejskiej w Drobinie
z dnia 26 maja 2022 r.

**GMINNY PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE
ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE
NA LATA 2022–2026**

WSTĘP

„Przemoc nie jest oznaką siły, lecz słabości”.

ks. Jerzy Popiełuszko

Przemoc – wywieranie wpływu na proces myślowy, zachowanie lub stan fizyczny osoby pomimo braku przyzwolenia tej osoby na taki wpływ w celu uzyskania jakiegoś istotnego zasobu. W odróżnieniu od agresji cechuje się intencjonalnością, racjonalnością i jest działaniem przemyślanym, a często także grupowym. Stosowana jest zarówno przez ludzi, jak i inne zwierzęta społeczne o dużym mózgu.

Nikt nie ma prawa do stosowania przemocy w rodzinie, ale każdy ma prawo do życia wolnego od przemocy. Błędem jest, kiedy człowiek doznający przemocy obwinia sam siebie za zaistniałą sytuację. Osoba doznająca przemocy nie zawsze ma świadomość, że należy się jej pomoc prawna, psychologiczna i medyczna oraz socjalna.

W czterech ścianach za zamkniętymi drzwiami rozgrywa się dramat, o którym często nikt nie ma pojęcia. Sam sprawca nie jest świadomy tego, że czyni zło i krzywdę swoim najbliższymi. Przemoc w rodzinie to coraz częstsze zjawisko społeczne ale i osobiste. Nie ma tu znaczenia status społeczny, wykształcenie czy miejsce zamieszkania. Istnieje wiele aspektów prawnych, które wpływają na coraz skuteczniejszą ochronę osób doświadczających przemocy w rodzinie. Takim aspektem jest ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. Reguluje ona podstawowe kwestie przemocy w rodzinie poprzez sprecyzowanie zadań służb i instytucji, które służą do udzielania pomocy i wsparcia osobom doświadczającym przemocy w rodzinie oraz określa kredo pracy zarówno z osobami stosującymi przemoc w rodzinie, jak również jej doznającymi.

Artykuł 2 pkt 2 ww. ustawy w sposób sprecyzowany określa znamiona przemocy w rodzinie, jako jednorazowe lub powtarzające się celowo działanie albo zaniechanie, które narusza prawa bądź dobra osobiste najbliższych osób w myśl art 115 § 11 kodeksu karnego, lub innych osób zamieszkujących lub gospodarujących razem, w sposób szczególnie narażane są na niebezpieczeństwo utraty zdrowia, życia, nietykalności cielesnej i seksualnej.

Rozporządzenie regulujące kwestie procedury „Niebieskich kart” zostało wydane na podstawie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. Wydanie bezpłatnego zaświadczenia lekarskiego o doznanych obrażeniach dla osób doznających przemocy w rodzinie jest obowiązkiem. Ustawa również określa zasady wydawania przez sady cywilne nakazów opuszczenia wspólnego miejsca zamieszkania przez osobę doznającą przemocy jak również osobę, która tą przemoc stosuje. Znęcanie się nad rodziną w myśl kodeksu karnego jest przestępstwem, za które grozi odpowiedzialność karna, również z możliwością kary pozbawienia wolności sprawcę przemocy. Duże znaczenie ma tu również prawo rodzinne, dzięki którym sądy rodzinne mogą ingerować we władzę rodzicielską, jeśli zachodzą ku temu przesłanki, np. władza rodzicielska jest sprawowana w sposób naruszający dobro małoletnich. W Rozporządzeniu Rady ministrów z dnia 13 września 2011 roku została uregulowana procedura Niebieskich Kart. Na wszczęcie procedury nie jest potrzebna zgoda osoby doznającej przemocy w rodzinie, jeżeli zaistnieje podejrzenie wystąpienia przemocy w danej rodzinie wszczynana jest przez przedstawicieli jednej z jednostek organizacyjnych takich jak: pomoc społeczna, gminna komisja rozwiązywania problemów alkoholowych, ochrona zdrowia i oświata oraz policja.

Wszczynając procedurę przedstawiciel jednej z wymienionych służb czy jednostek organizacyjnych wypełnia formularz „Niebieska karta” część A. Uruchomienie procedury „Niebieskie Karty” możliwe jest również na podstawie zgłoszenia przez członka rodziny lub osobę, która była świadkiem stosowania przemocy. Wypełniony formularz części A „Niebieskiej Karty” przekazuje się do zespołu interdyscyplinarnego ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie lub do grupy roboczej w ciągu 7 dni od dnia, kiedy druk został

wypełniony, czyli od dnia wszczęcia procedury. Następną czynnością jest podjęcie działań, które prowadzą do zatrzymanie przemocy w rodzinie i zapewnienie bezpieczeństwa osobom doznającym przemocy. Takim działaniem jest motywowanie osoby stosującej przemoc do jej zaprzestania a osobę doznającą przemocy do podjęcia stosownych kroków, które będą chronić przed przemocą. Procedurę można zakończyć, kiedy przemoc w rodzinie ustała lub z powodu braku celowości podejmowania działań.

Ten, kto znęca się fizycznie bądź psychicznie nad najbliższą osobą lub inną osobą podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5 – art. 207 Kodeksu karnego. Wyższemu wymiarowi kary podlega ten, kto znęca się nad osobą nieporadną (ze względu na wiek, stan fizyczny lub psychiczny) – ograniczenie wolności od 6 miesięcy do lat 8. Natomiast przemoc ze szczególnym okrucieństwem podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10. Od 2 lat do 12 podlega karze pozbawienia wolności ten, który na skutek znęcania się spowodował targnięcie się na życie osoby, która tego doznała. Przepięstwo znęcania się nad rodziną jest przestępstwem ściganym z urzędu. Artykuł 304 Ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku Kodeksu postępowania karnego stanowi, iż dowiedziawszy się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu każdy ma społeczny obowiązek zawiadomić o tym odpowiednie organy ścigania, jak również instytucje samorządowe i państwowe, które w związku ze swoją działalnością dowiedziały się o popełnieniu przestępstwa ściganego urzędu mają obowiązek do niezwłocznego zawiadomienia organów ścigania. Niezbędnym jest również podjąć czynności, które nie pozwolą na zatarcie śladów i dowodów przestępstwa. Ponadto osoby, które w związku z wykonywaniem swoich obowiązków zawodowych lub służbowych mają podejrzenie przemocy w rodzinie są zobowiązane natychmiast powiadomić policję, prokuratora czy inny podmiot działający na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Dzięki nowelizacji ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, wprowadzono do kodeksu rodzinnego i opiekuńczego całkowity zakaz stosowania kar fizycznych wobec dzieci przez osoby wykonujące władzę rodzicielską oraz sprawujący opiekę lub pieczę nad małoletnim. Zgodnie z artykułem 572 kodeksu postępowania cywilnego, każdy kto wie o zdarzeniu stosowania przemocy wobec dzieci ma obowiązek zawiadomić o tym zdarzeniu sąd opiekuńczy.

Na dzień dzisiejszy przepisy prawne (art. 265a Kodeks postępowania karnego) dają wiele możliwości nakazania sprawcy przemocy opuszczenia wspólnie zajmowanego lokalu z osobą doznającą przemocy. Nakaz ten orzeka się w trybie postępowania przygotowawczego na wniosek policji albo z urzędu na okres nie dłuższy niż 3 miesiące. Nakaz ten można przedłużyć na następne 3 miesiące. Na wniosek oskarżonego można wskazać mu miejsce pobytu w placówkach, które zapewniają miejsca noclegowe. Jednakże środek zapobiegawczy w postaci nakazu opuszczenia przez sprawcę przemocy lokalu nie pozbawia go prawa własności to tego lokalu a jedynie ogranicza go w prawie do korzystania z tego prawa.

Zgodnie z artykułem 11a Ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, jeśli osoba doświadcza przemocy może żądać aby sąd zobowiązał sprawcę przemocy do opuszczenia wspólnie zajmującego mieszkania. Na podstawie artykułu 17 Ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie kodeksu cywilnego, który został znowelizowany, nakazuje się osobie stosującej przemoc opróżnienie lokalu z powodu znęcania się nad rodziną. Jednakże postanowienie o nakazie opuszczenia mieszkania może być uchylony bądź zmieniony w razie zmiany okoliczności, gdy wspólne zamieszkiwanie nie będzie powodować u wnioskodawcy istotnych dokuczliwości ze strony uczestnika postępowania sądowego.

Następnym etapem wobec sprawcy przemocy może być sądowe postępowanie karne, czyli zgodnie z artykułem 39 kodeksu karnego jest to zakaz przebywania w określonych miejscach kontaktowania się z określonymi osobami, zakaz zbliżania się do tych osób lub opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu, jak również nakaz okresowego opuszczenia

wspólnie zajmowanego lokalu z osoba pokrzywdzoną. Zakaz lub nakaz często jest połączony z obowiązkiem zgłaszania się na policję lub do innego wyznaczonego organu. Zakaz zbliżania się może być kontrolowany elektronicznie. Jeśli sprawca zostanie ponownie skazany za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej lub obyczajności na szkodę małoletniego to zakaz zbliżania się może być orzeczony dożywotnie a w przypadku skazania na karę pozbawienia wolności kara nie obejmuje warunkowego zawieszenia kary.

Osoba doświadczająca przemocy może zgłosić się na badanie lekarskie, które ustala przyczyny i rodzaje powstałych uszkodzeń ciała związanych z użyciem przemocy. To jest obowiązek każdego lekarza, do którego zgłasza się osoba poszkodowana. Na podstawie przeprowadzonego badania lekarz wydaje bezpłatne zaświadczenie lekarskie świadczące o obrażeniach osoby zgłaszającej się.

W przypadku przemocy rodzicielskiej sąd ma trzy możliwości ingerencji we władzę rodzicielską, tj. jej ograniczenie, zawieszenie bądź pozbawienie. Istnieją dwa rodzaje ograniczenia władzy rodzicielskiej: ograniczenie władzy rodzicielskiej na wniosek rodzica, ograniczenie władzy rodzicielskiej z urzędu (wskutek zawiadomienia sądu opiekuńczego przez policję, sąd, szkołę). Jeżeli władza rodzicielska została ograniczona, to można wnosić o jej przywrócenie, gdy nie ma już przesłanek do jej ograniczenia. Jeżeli władza rodzicielska przysługuje obojgu rodzicom żyjącym osobno, sąd opiekuńczy może ze względu na dobro dziecka, określić sposób jej wykonywania i utrzymywania kontaktów z dzieckiem. Sąd pozostawia władzę rodzicielską obojgu rodzicom, jeżeli przedstawili oni zgodne z dobrem dziecka, pisemne porozumienie o sposobie wykonywania władzy rodzicielskiej i utrzymywania z nim kontaktów i relacji. Sąd może orzec zawieszenie władzy rodzicielskiej w przypadku, gdy przeszkoda w jej wykonywaniu jest przemijająca i jeśli przyczyna zniknie to zawieszenie będzie uchylone. Jeśli wykonywanie władzy rodzicielskiej nie może być wykonywane z powodu stałej przeszkody albo rodzice w rażący sposób zaniedbują swoje obowiązki lub nadużywają władzy rodzicielskiej to sąd opiekuńczy może rodziców pozbawić władzy rodzicielskiej. W razie ustania przyczyny, na podstawie której pozbawiono władzy rodzicielskiej rodziców sąd opiekuńczy może tę władzę przywrócić.

Rodzaje Przemocy

Fizyczna - naruszanie nietykalności fizycznej.

Psychiczna - naruszenie godności osobistej.

Seksualna - naruszenie intymności.

Ekonomiczna - naruszenie własności.

Zaniedbanie - naruszenie obowiązku do opieki ze strony osób bliskich.

Fizyczna - naruszanie nietykalności fizycznej. Przemoc fizyczna jest intencjonalnym zachowaniem powodującym uszkodzenie ciała lub niosącym takie ryzyko, np.: popychanie, szarpanie, ciągnięcie, szturchanie, klepanie, klapsy, ciągnięcie za uszy, włosy, szczypanie,, kopanie, bicie ręką, pięścią, uderzenie w twarz - tzw. "policzek", przypalanie papierosem, duszenie, krępowanie ruchów, itp.;

Psychiczna - naruszenie godności osobistej. Przemoc psychiczna zawiera przymus i groźby np.: obrażanie, wyzywanie, osądzanie, ocenianie, krytykowanie, straszenie, szantażowanie, grożenie, nieliczenie się z uczuciami, krzyczenie, oskarżanie, obwinianie, oczernianie, krzywdzenie zwierząt, czytanie osobistej korespondencji, ujawnianie tajemnic, sekretów, wyśmiewanie, lekceważenie, itp.;

Przemoc psychiczna jest najczęstszą formą przemocy i jest trudna do udowodnienia.

Seksualna - naruszenie intymności. Przemoc seksualna polega na zmuszanie osoby do aktywności seksualnej wbrew jej woli, kontynuowaniu aktywności seksualnej, gdy osoba nie

jest w pełni świadoma, bez pytania jej o zgodę lub gdy na skutek zaistniałych warunków obawia się odmówić. Przymus może polegać na bezpośrednim użyciu siły lub emocjonalnym szantażu. Np.: wymuszanie pożycia, obmacywanie, gwałt, zmuszanie do niechcianych praktyk seksualnych, nieliczenie się z życzeniami partnerki/partnera, komentowanie szczegółów anatomicznych, ocenianie sprawności seksualnej, wyglądu, itp.;

Ekonomiczna - naruszenie własności. Przemoc ekonomiczna wiąże się celowym niszczeniem czyjejs własności, pozbawianiem środków lub stwarzaniem warunków, w których nie są zaspokajane niezbędne dla przeżycia potrzeby. Np.: niszczenie rzeczy, włamanie do zamkniętego osobistego pomieszczenia, kradzież, używanie rzeczy bez pozwolenia, zabieranie pieniędzy, przeglądanie dokumentów, korespondencji, dysponowanie czyjąś własnością, zaciąganie pożyczek "na wspólne konto", sprzedawanie osobistych lub wspólnych rzeczy bez uzgodnienia, zmuszanie do spłacania długów, itp.

Zaniedbanie - naruszenie obowiązku do opieki ze strony osób bliskich. Jest formą przemocy ekonomicznej i oznacza np.: nie dawanie środków na utrzymanie, pozbawianie jedzenia, ubrania, schronienia, brak pomocy w chorobie, nie udzielenie pomocy, uniemożliwienie dostępu do miejsc zaspokojenia podstawowych potrzeb: mieszkania, kuchni, łazienki, łóżka, itp.;

FORMY I SKUTKI PRZEMOCY W RODZINIE

Rodzaje przemocy	Formy przemocy	Skutki przemocy
PRZEMOC FIZYCZNA	szarpanie, kopanie popychanie, obezwładnianie, duszenie, odpychanie, przytrzymywanie, policzkowanie, szczypanie, bicie otwartą ręką, pięściami, różnymi przedmiotami, przypalanie papierosem, topienie, polewanie substancjami żrącymi, użycie broni, pozostawienie w niebezpiecznym miejscu, nie udzielenie niezbędnej pomocy, itp.	bezpośrednie: uszkodzenia ciała - urazy, rany, złamania, stłuczenia, zadrapania, siniaki, poparzenia; następujące skutki: choroby w wyniku powikłań i stresu, zespół stresu pourazowego, życie w chronicznym stresie, poczuciu zagrożenia, strachu, lęku, napady paniki, bezsenność, zaburzenia psychosomatyczne, itp.;
PRZEMOC PSYCHICZNA	wyśmiewanie opinii, poglądów, przekonań, religii, pochodzenia, narzucanie swojego zdania, poglądów, stałe ocenianie, krytyka, wmawianie choroby psychicznej, izolowanie kontrolowanie, ograniczanie kontaktów z innymi ludźmi, wymuszanie posłuszeństwa i podporządkowania, ograniczanie snu, pożywienia i schronienia, wyzywanie, używanie wulgarnych epitetów, poniżanie, upokarzanie, zawstydzanie, stosowanie gróźb, szantażowanie, itp.	zniszczenie poczucia mocy sprawczej ofiary, jej poczucia własnej wartości i godności, uniemożliwienie podjęcia jakichkolwiek działań niezgodnych z zasadą posłuszeństwa, osłabienie psychicznych i fizycznych zdolności stawiania oporu oraz wyrobienie przekonania o daremności jego stawiania, odizolowanie od zewnętrznych źródeł wsparcia, całkowite uzależnienie ofiary od prześladowcy, stały strach i utrata nadziei, choroby psychosomatyczne, ciągły stres, zaburzenia snu, itp.

PRZEMOC SEKSUALNA	gwałt, wymuszanie pożycia seksualnego, nieakceptowanych pieszczot i praktyk seksualnych, zmuszanie do seksu z osobami trzecimi, sadyzm w pożyciu, wyśmiewanie wyglądu, ciała i krytyka zachowań seksualnych, itp.	obrażenia fizyczne, ból i cierpienie, obniżona samoocena i poczucie własnej wartości, utrata poczucia atrakcyjności i godności, zaburzenia seksualne, oziębłość, zamknięcie się /lęk, strach, unikanie seksu/, uogólniona niechęć i obawa do przedstawicieli płci sprawcy przemocy, itp.
PRZEMOC EKONOMICZNA	Okradanie, zabieranie pieniędzy, nie łożenie na utrzymanie, uniemożliwianie podjęcia pracy zarobkowej, niezaspokajanie podstawowych, materialnych potrzeb rodziny, szantażowanie, zaciąganie długów i kredytów bez zgody współmałżonka, zmuszanie do pożyczek, uniemożliwianie korzystania z pomieszczeń niezbędnych do zaspakajania potrzeb (kuchnia, łazienka) itp.	całkowita zależność finansowa od partnera, niezaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych, bieda, zniszczenie poczucia własnej godności i wartości, znalezienie się bez środków do życia.
CYBERPRZEMOC	Stosowanie przemocy poprzez: prześladowanie, zastraszanie, nękanie, wyśmiewanie innych osób z wykorzystaniem internetu i narzędzi typu elektronicznego, takich jak: SMS, e-mail, strony internetowe, fora dyskusyjne, portale społecznościowe itp.	bliska osoba wiele czasu spędza w sieci lub z telefonem w dłoni lub wręcz przeciwnie: unika tych mediów, choć wcześniej korzystała z nich; Coś zmieniło się w zachowaniu bliskiej osoby: jest wystraszona, smutna, załężniona, unika rozmów na pewne tematy; Bliska nam osoba stała się apatyczna lub wręcz odwrotnie: agresywna, ma problemy ze snem, jest rozdrażniona, nie może się na niczym skupić; Bliska osoba ograniczyła lub zablokowała dostęp do swoich informacji w sieci, np. profili w serwisach społecznościowych, zmieniła hasło dostępu do maila. Zmiana zachowania w połączeniu z nagminnym obcowaniem z mediami lub całkowite ich ograniczenie powinny wzbudzić naszą czujność. Warto o tym pamiętać, ponieważ cyberprzemoc jest zjawiskiem, niosącym bardzo poważne skutki.

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie ma charakter długofalowy. Działania Programu obejmują lata 2022 – 2026. W miarę potrzeb i sytuacji społecznej zadania Programu mogą ulegać zmianom i udoskonaleniom.

Cele Programu

I. Cel główny:

Zwiększenie skuteczności przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz zmniejszenie skali tego zjawiska w Gminie Drobin,

Cele szczegółowe:

1. Uwrażliwienie społeczności lokalnej na problem przemocy w rodzinie.
2. Zwiększenie pomocy i ochrony osób doznających przemocy w rodzinie.
3. Zwiększenie skuteczności oddziaływań wobec osób stosujących przemoc w rodzinie.
4. Zwiększenie poziomu kompetencji przedstawicieli instytucji i podmiotów realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie w celu podniesienia jakości i dostępności świadczonych usług.
5. Zmniejszenie ryzyka pojawiania się zachowań przemocy rówieśniczej wśród dzieci i młodzieży szkolnej
6. Używanie narzędzi do zbudowania więzi i porozumienia bez przemocy
7. Zintensyfikowanie działań profilaktycznych w zakresie cyberprzemocy.

II. Założenia Programu

Realizacja celów Programu zakłada:

1. Profilaktykę i edukację społeczną zarówno starszych jak i młodszych mieszkańców Gminy Drobin, w tym uczniów, osób i rodzin zagrożonych przemocą w rodzinie
2. Przeprowadzanie warsztatów z umiejętności wychowawczych dla rodziców i uczniów w gminie
3. Przeprowadzanie zajęć zgodnych z rekomendowanym przez PARPA (Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów alkoholowych) programem rozwoju psychospołecznego
4. Przeprowadzanie warsztatów radzenia sobie z trudnymi emocjami
5. Ochronę i pomoc osobom dotkniętym przemocą w rodzinie.
6. Promowanie wolnego od przemocy modelu rodziny.
7. Działania Zespołu Interdyscyplinarnego w zakresie przeciwdziałania przemocy.
8. Podnoszenie kompetencji służb i przedstawicieli podmiotów realizujących działania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

III. Adresaci Programu

Program skierowany jest do:

1. społeczności lokalnej, w tym osób zagrożonych przemocą w rodzinie,
2. uczniów z terenu Gminy Drobin,
3. osób dotkniętych przemocą w rodzinie,
4. osób stosujących przemoc w rodzinie,
5. świadków przemocy w rodzinie,
6. osób starszych,

7. osób z niepełnosprawnością,
8. służb zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie.

Program będzie realizowany m.in. w oparciu o następujące akty prawne:

1. ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie,
2. ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej,
3. ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi,
4. ustawę z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy

Program jest spójny m. in. z:

1. Krajowym Programem Przeciwdziałania Przemocy.
2. Gminnym Programem Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii w Gminie Drobin na lata 2022 – 2026.

IV. Zadania do realizacji

Profilaktyka i edukacja społeczna mieszkańców Gminy Drobin, podniesienie poziomu wiedzy i świadomości społeczności lokalnej w zakresie przyczyn i skutków przemocy w rodzinie oraz uwrażliwienie społeczności lokalnej na problem przemocy w rodzinie, w tym:

1. dystrybucja ulotek i informacji na temat przemocy i jej skutków,
2. szkolenia na temat przemocy,
3. obalanie mitów na temat zachowań przemocowych - zajęcia warsztatowe dla nauczycieli, rodziców oraz dzieci, pracowników ośrodka pomocy społecznej,
4. propagowanie skutecznych sposobów powstrzymywania agresji
5. prowadzenie kampanii zwłaszcza wśród dzieci i młodzieży w zakresie ograniczenia oglądalności przemocy w telewizji, komputerze-cyberprzemoc
6. zajęcia warsztatowe w szkołach, przedszkolach,
7. wspieranie różnych form spędzania wolnego czasu, promujących zachowania prospołeczne, w szczególności dla dzieci i młodzieży, tj.: wycieczki, półkolonie dla dzieci z rodzin zagrożonych przemocą, imprezy okolicznościowe.

Przewidywane efekty realizacji Programu

Zakłada się, że zadania realizowane w ramach Programu doprowadzą do zwiększenia skuteczności pomocy i wsparcia osobom i rodzinom zagrożonym i dotkniętym przemocą poprzez:

wzmocnienie i upowszechnienie działań profilaktycznych w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie,

1. podniesienie świadomości społecznej w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
2. uświadomienie skutków nieodpowiedzialnego korzystania z internetu
3. zmniejszenie liczby osób i rodzin dotkniętych przemocą,
4. podniesienie jakości usług świadczonych przez przedstawicieli instytucji realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
5. podniesienie jakości działań w stosunku do osób stosujących przemoc w rodzinie,

6. wzrost liczby osób profesjonalnie zajmujących się świadczeniem usług na rzecz osób i rodzin zagrożonych i dotkniętych przemocą oraz osób stosujących przemoc w rodzinie.

Realizatorzy Programu

1. Gmina Drobin,
2. Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Drobinie,
3. Gminny Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w rodzinie,
4. Policja,
5. Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
6. Placówki oświatowe,
7. Placówki służby zdrowia,
8. Organizacje pozarządowe.

Sposób monitorowania

Ocena jakości realizowanych w ramach Programu działań będzie odbywała się w oparciu o prowadzony monitoring i sprawozdawczość jednostek zobligowanych do jego stosowania.

Finansowanie Programu

Program będzie finansowany ze środków budżetu Gminy Drobin, dotacji oraz ze środków pozabudżetowych pozyskanych z innych źródeł.

Uzasadnienie

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie do zadań własnych Gminy należy m.in. opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie. Mając zatem na uwadze zakres obowiązków spoczywających na Gminie należało podjąć stosowną uchwałę w tym zakresie.